

A felperes ebből a szempontból emlékeztet arra, hogy 2003. július 29-én Brüsszelben elnökként vett részt egy versenyvizsga-bizottság munkájában. A Bizottság által rendelkezésére bocsátott bérelt gépjárművet vett igénybe az utazásra. Luxembourgba visszatérve teletankolta üzemanyaggal, és éppen a pénztári számlán feltüntetett időpont elírása jelen kereset kiváltó oka.

Igényeinek alátámasztására a felperes hivatkozik:

- a személyzeti szabályzat VII. melléklete 24., 62., 64. és 71. cikkének, valamint a „Kiküldetési útmutató” (a Bizottság 2003. május 23-i határozata) és a 2003. márciusi „Útmutató a kiküldetések elszámolásához” rendelkezéseinek megsértésére,
- a bizalomvédelem kötelezettségének megsértésére,
- nyilvánvaló értékelési hiba elkövetésére.

Dimitra Lantzoni által az Európai Közösségek Bírósága ellen 2005. április 18-án benyújtott kereset

(T-156/05. sz. ügy)

(2005/C 155/52)

(Az eljárás nyelve: francia)

Dimitra Lantzoni (lakóhelye: Luxembourg, képviseli: Michèle Bouché ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. április 18-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bírósága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- 1) semmisítse meg a Panaszbizottság 2005. március 8-i határozatának a felperes 2004. szeptember 22-i, a 2002. évi előmeneteli pontok rá vonatkozó elosztása és a 2003. évi előléptetési időszakban való elő nem léptetése ellen irányuló két panaszát elutasító részét;
- 2) kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

2003 novemberében a felperest, aki az alperes tisztviselője, tájékoztatták arról, hogy egyetlen előmeneteli pontot sem

kapott. A felperes vitatta e határozatot azon az alapon, hogy az előmeneteli pontok adásának időpontjában értékelő jelentése még nem volt végleges. E panasz, továbbá értékelésének a fellebbviteli értékelő általi javítása alapján, felettese felülvizsgálta a felperes helyzetét, de újfent úgy határozott, hogy nem ad neki 2002-re előmeneteli pontokat. Keresetével a felperes ez utóbbi határozatot, valamint a 2003. évi előléptetési időszakban való elő nem léptetéséről szóló határozatot támadja.

Keresetének alátámasztására a felperes nyilvánvaló értékelési hibára hivatkozik, a neki előmeneteli pontokat meg nem állapító határozat és az értékelő jelentésében foglalt értékelés közötti állítólagos koherencia hiánya alapján. Előadja továbbá, hogy érdemeit az alperes nem az intézmény azonos szakmai előmenetelre jogosult összes tisztviselője, hanem csupán az ugyanannál a szolgálatnál foglalkoztatott tisztviselők érdemeivel vetette össze, ami sérti a személyzeti szabályzat 45. cikkét és a Bíróságnak az előléptetésekről szóló határozata mellékletének 8. pontját. Előadja ezen kívül az előléptetési bizottság véleményének állítólagos szabálytalanságait, mégpedig a kontradiktórius eljárás elvének és a védelemhez való jogoknak a tisztelben nem tartását.

Ami a felperest elő nem léptető határozat elleni panaszt illeti, a felperes azt állítja, hogy értékelése semmiképpen sem indokolhatja előmenetelének megakasztását, annál is kevésbé, mivel az értékelő jelentésekben terhére róttak általánosak és nincsenek megindokolva.

A Hoechst AG által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. április 25-én benyújtott kereset

(T-161/05. sz. ügy)

(2005/C 155/53)

(Az eljárás nyelve: német)

A Hoechst AG (székhely: Frankfurt am Main [Németország], képviselik: M. Klusmann és U. Itzen Rechtsanwältin, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. április 25-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság 2005.2.17-i határozatának 2. és 3. cikkét, amennyiben azok a felperest érintik;
- másodlagosan, a megtámadott határozat 2. cikkében megállapított bírságot megfelelően mérsékelje;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottság megtámadott, 2005.1.19-i, C(2004) 4876. sz. határozatában megállapította, hogy a felperes és más vállalkozások megsértették az EK-Szerződés 81. cikkének (1) bekezdését (és 1994. január 1-e óta az EGT-Szerződés 53. cikkének (1) bekezdését), amennyiben mennyiségi kvótákat és vevőket ismertettek egymással, áremelésekben állapodtak meg, kártalanítási rendszert vezettek be, a forgalmazási mennyiségekről és árakról cseréltek információt, rendszeres találkozókra vettek részt, és más kapcsolatokat tartottak fenn, hogy az említett korlátozásokban megállapodjanak, és azokat végrehajtsák. Ezen jogsértések miatt a felperesre pénzbírságot szabott ki.

A felperes hét jogalapra alapítja keresetét. Első helyen azt állítja, hogy a kérdéses üzletág leválasztása, majd elidegenítése miatt jogi okokból nem lehetett volna a felperessel szemben pénzbüntetést kiszabni.

Másodszor a felperes azt állítja, hogy a pénzbüntetés kiszabása akkor is elfogadhatatlan lenne, ha elismernék a felperes pénzbírság tekintetében fennálló felelősségét, mivel a mentesített kéréső társaság későbbi anyavállalatát mentesítették, míg a felperest mint korábbi anyavállalatot nem. E tekintetben a felperes azt kifogásolja, hogy e megkülönböztetésnek nem volt jogi indoka.

A harmadik jogalap a pénzbírság kiszabására vonatkozik. A felperes álláspontja szerint az 1996-os koronatanú-szabályozás szerint 10 %-os pénzbüntetés-mérséklést kellett volna biztosítani számára, mert kifejezetten nem vitatta a panaszpontok alapjául szolgáló jelentősebb tényeket.

A felperes továbbá az alapösszeg meghatározásának abszolút és relatív aránytalanságát és méltánytalanságát kifogásolja a Bizottság egyéb döntési gyakorlatára tekintettel.

Ötödikként a felperes azt kifogásolja, hogy korábbi eljárások figyelembe vétele alapján növelhető a pénzbírság, amire

konkrét utalás történt, másodlagosan pedig a *ne bis in idem* (a kétszeres büntetés tilalma) elv sérelmére hivatkozik.

Ezenkívül a felperes az iratokba történő hiányos betekintést, valamint a kivizsgálással megbízottak jelentésének súlyos jogellenességét, végül pedig a megszüntető rendelkezés jogszerűségét kifogásolja.

A Bundesverband deutscher Banken e.V. által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. április 27-én benyújtott kereset

(T-163/05. sz. ügy)

(2005/C 155/54)

(Az eljárás nyelve: német)

A Bundesverband deutscher Banken e.V., (székhelye: Berlin, képviseli: H.-J. Niemeyer és K.-S. Scholz Rechtsanwälte, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. április 27-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a C (2004) 3931 fin cor Landesbank Hessen-Thüringen – Girozentrale ügyben hozott 2004. október 20-i bizottsági határozatot;
- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes a Németországnak a Landesbank Hessen-Thüringen – Girozentrale (Helaba) részére nyújtott támogatásáról szóló, a C (2004) 3931 fin cor Landesbank Hessen-Thüringen – Girozentrale ügyben hozott, 2004. október 20-i bizottsági határozatot támadja meg. A megtámadott határozatban a Bizottság többek között megállapítja, hogy a Hessen tartomány által a Helaba részére juttatott tőkerész utáni évi 0,3 % értékű megfelelő ellenszolgáltatásról való lemondás a közös piaccal összeegyeztethetetlen támogatást valósít meg.